

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א'רלה
ערב ש"ק פ' משפטים, פ' שקלים,
מבה"ח אדר ה'תשע"ח

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חבי"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ושבע שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקט"ו שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

מרת דינה רייזעל בת ר' יצחק אהרן ע"ה ציקמאן

נפטרה ביום כ"ה שבט ה'תשמ"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנה

הרה"ת ר' אהרן וואלף וזוגתו מרת פולינה

ומשפחתם שיחיו ציקמאן

* * *

לזכות

הו"ח ר' ברוך אהרן בן דינה שיחי'

לרפואה שלימה וקרובה תיכף ומיד ממש

מדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת חי' רחל בת ר' פנחס זליב ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליב ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

דבר מלכות

3

פרטיו המלאים של מלך המשיח / משיחות ש"פ משפטים התשוב

זמן הגאולה

8

לפתע פתאום נכנסים ואומרים לו שמשח בא... / הזמן הנוכחי ופרשת השבוע באור הגאולה

חיים נצחיים בנשיא דורנו

11

החידוש שבנשיא דורנו / קטעים מיוחדים ונפלאים ממאמר ד"ה זה יתנו גוי - התשמיח

ניצוצות של משיח

13

הרי המינוי כבר ה' / לקט פתגמים וקטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

כתי"ק - פרסום ראשון

14

השופר שהשפיע על הגויים / צילום נדיר מהגהת הרבי לשיחת ש"פ בראשית התשכ"ח

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 718-207-5904
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219
דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

א צווייטע נבואה איז די נבואה פון ישעי' (כ"ז פסוק י"ג) אין דעם דערמאנ
פסוק זה ' ביום ההוא יתקע בשופר גדול , אין יעקבם טאג וועט געבלאזען וועלען מיט
א גרויסען שופר [און דאס וועט ווירקען] וואס האובדיס בארץ אשר והנדהים בארץ פו
והשפחו לה' בהר הקדש בירושלים , און וועלען קומען די פארלארענע אין לאנד און
און די פארשטויסענע אין לאנד מצרים און וועלען זיך בוקען צו די הייליגע ^{אין פל' אין פל' אין פל'}
ג-ס' ליכטיג אין ירושלים .

אין די נבואה פון זכרי' וועט זיין ווער עס וועט בלאזען שופר-אדני , הוי
און דער שופר איז א שופר סתם נישט א שופר גדול, און אין די נבואה פון ישעי' זאגט
ער נישט ווער עס וועט בלאזען, נאר וועט עס וועט געבלאזען און דעהערט ווערען דער
קול פון שופר , און וואס פאר א שופר וועט עס בלאזען, א גרויסער שופר .

דער ענין פון שופר איז , און וועט עס בלאזען, נאר וועט עס וועט געבלאזען און דעהערט ווערען דער
דעם קול פון שופר ווערט מען אויפגעטראגן און וועט עס בלאזען, נאר וועט עס וועט געבלאזען און דעהערט ווערען דער
פון וואס די אויפטרעטונג איז , [הי'] וועט עס בלאזען, נאר וועט עס וועט געבלאזען און דעהערט ווערען דער
א שופר זאל געבליבען ווערען אין א שופר וועט עס בלאזען, נאר וועט עס וועט געבלאזען און דעהערט ווערען דער

אויפגעטראגן ווערען , וואס דער פאר א שופר וועט עס בלאזען, נאר וועט עס וועט געבלאזען און דעהערט ווערען דער
ווייסט נאך נישט און באגרייפט נאך נישט פון וואס די אויפטרעטונג איז , נאר מען
דערמילט אן אויפטרעטונג וואס דער שופר וועט עס בלאזען, נאר וועט עס וועט געבלאזען און דעהערט ווערען דער
צובוגרייסען די וועלט בכלל און אידען פארט צו די צייט פון די גאולה שלי

זיין משיח צדקינו - וואס דאן וועט דאך זיין א קאראדינאלע ענדערונג אין די וועלט
זיין משיח צדקינו - וואס דאן וועט דאך זיין א קאראדינאלע ענדערונג אין די וועלט
זיין משיח צדקינו - וואס דאן וועט דאך זיין א קאראדינאלע ענדערונג אין די וועלט
זיין משיח צדקינו - וואס דאן וועט דאך זיין א קאראדינאלע ענדערונג אין די וועלט

בשופר גדול , איז פאר דעם זאגט ער זיך : ואתם חלוקטו לאחד אחד בני ישראל , אז זייע
אידען , און יעדער איינציגער איד וואו ער בעמינס זיך אפילו אין א פארווארפען
ווינקל אין דער וועלט איין איינציגער איד - איז אויך איהם וועט דער אויבעשטער
העכשטיגסטע פון גלות און איהם פירען צו דעם פארשטויסענע דעם ארט פון גאולה און
צו דער גאולה , און ווי רש"י זאגט אז דאס וועט זיין אין אומן ווי דער אויבעשטער
זענט אן יעדער איד פאר דער האנד און פירט איהם ארויס פון גלות צו דער גאולה
לצמה ודרך משיח צדקינו .

השופר שהשפיע על הגויים

בקשר עם ההתעוררות לאחרונה בענין ז' מצוות בני-נח וחתומת שגירי מדינות העולם על הצהרה בענין זה, הננו מביאים בזאת צילום נדיר (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע מדבריו בהתוועדות ש"פ בראשית (התוועדות הב' – המשך לשמח"ת) ה'תשכ"ח, כפי שפורסמו בימים שלאחר-מכן ע"י הועד להפצת חסידות על גלי הרדיו

השיחה נדפסה בירחון "די אידישע היים" – כסלו תשכ"ח (כנראה לאחר הגהה נוספת של הרבי).

להלן פענוח ההגהות כפי שהם בצילום שלפנינו (באו בהדגשה):

א צווייטע נבואה איז די נבואה פון ישעי' (כ"ז פסוק י"ג) אין דעם דערמאָנט פסוק והי' ביום ההוא יתקע בשופר גדול, אין יענעם טאָג וועט געבלאָזען ווערען מיט אַ גרויסען שופר [און דאָס וועט ווירקען אַז] וואו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים, און עס וועלען קומען די פאַרלאָרענע אין לאַנד אשור און די פאַרשטויסענע אין לאַנד מצרים און זיי וועלען זיך בוקען צו השם אויף די הייליקע באַרג אין ירושלים.

אין די נבואה פון זכרי' שטייט ווער עס וועט בלאָזען שופר - א-דני הוי' און דער שופר איז אַ שופר סתם נישט אַ שופר גדול, און אין די נבואה פון ישעי' זאָגט ער נישט ווער עס וועט בלאָזען, נאָר "יתקע" עס וועט געבלאָזען און דערהערט ווערען דער קול פון שופר, און וואָס פאַר אַ שופר - שופר גדול, אַ גרויסער שופר.

דער ענין פון שופר איז, אַן צוטרייסלונג נישט על פי שכל, דערהערענדיג דעם קול פון שופר ווערט מען אויפגעטרייסלט נישט פאַרשטייהענדיג עס אין שכל און נישט באַגרייפן פון וואָס די אויפטררייסלונג איז, [היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו, צי קען דען זיין אַ שופר זאָל געבלאָזען ווערען אין אַ שטאָט און דער פאָלק זאָל נישט אויפגעציטערט און אויפגעטרייסעלט ווערען, וואָס דער פאָלק וואָס טרייסעלט אויף דערהערנדיג דעם שופר ווייסט נאָך נישט און באַגרייפט נאָך נישט פון וואָס די אויפטררייסלונג איז, נאָר מען דערפילט אַן אויפטררייסלונג וואָס דער שופר טראָגט מיט זיך.]

צוצוגרייטען די וועלט בכלל און אידען בפרט צו די צייט פון די גאולה שלימה דורך משיח צדקינו - וואָס דאָן וועט דאָך זיין אַ קאָראַדינאַלע ענדערונג אין די וועלט נישט נאָר ביי אידען נאָר אויך להבדיל ביי נישט אידען, ווייל עס וועט דאָך זיין דער לתקן עולם במלכות ש-ד, און אפילו די וואָס אפילו דאַמאַלס זיינען זיי זרימ וועלען זיין גרייט אויף דעם ווערען צאנכס, פאַדרעט זיך דאָך צו דעם אַ הכנה צוצוגרייטען די וועלט צו דעם מצב, און בפרט די אידען וואָס ווי ער זאָגט אין די נבואה פאַר דעם פסוק והי' ביום ההוא יתקע בשופר גדול, איז פאַר דעם זאָגט ער: ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל אַז אידען, יעדער איינציגער איד וואו ער געפינט זיך, אפילו אין אַ פאַרוואַרפען ווינקעל אין דער וועלט איין איינציגער איד - איז אויך איהם וועט דער אויבערשטער אַרויסנעמען פון גלות און איהם פירען צו דעם ארט פון גאולה און צו דער גאולה, און ווי רש"י (נצבים ל, ג) זאָגט אַז דאָס וועט זיין אין אַן אופן ווי דער אויבערשטער נעמט אַן יעדער איד פאַר דער האַנד און פירט איהם אַרויס פון גלות צו דער גאולה שלימה דורך משיח צדקינו.

פרטיו המלאים של מלך המשיח

מקומו: המדינה והעיר שבה נמצא "בית רבינו שבבבל", "בית חיינו", בית הכנסת ובית המדרש דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבחר בו וקבעו להמקום המרכזי שממנו "תצא תורה", הפצת התורה והמעיינות חוצה בכל קצויה תכל עד ביאת משיח צדקנו ● **זמנו:** חודש האחד עשר, שהעשירי שבו הוא יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאחד עשר שבו נעשה המשך וחיידוש הנשיאות שלו ביתר שאת וביתר עוז עד לסיום וגמר כל העבודה של דורנו זה ● **שמו:** משיח - מנחם שמו ● קטעים משיחות* ש"פ משפטים, ז"ך שבט, מכה"ח אדר א' ה'תשנ"ב - מוגה

לעשות מהם כלי לעבודת האדמה²), שכן, "באחרית הימים נכון יהי' הר בית ה' גו' ונהרו אליו כל הגוים והלכו עמם רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלקי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים³", "והמורה הוא מלך המשיח, ועליו נאמר ושפט²."

וכיון שבימים אלו מחליטים ומכריזים ראשי מדינות בעולם ע"ד צמצום וביטול כלי נשק וההוספה בהענינים הדרושים לקיום כלכלת המדינה והעולם כולו - תוכן היעוד "וכתתו חרבותם לאתים", שבירת כלי המלחמה לעשות מהם כלים לעבודת האדמה,

א. מהיעודים דהגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בשייכות להנהגת אומות העולם - "וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה¹".

ולהוסיף, שענין זה יהי' ע"י פעולתו של מלך המשיח עצמו - כמ"ש בהתחלת הפסוקי "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים" ("השופט הוא מלך המשיח . . . שיהא אדון כל העמים, והוא יוכיח להם ויאמר למי שימצא בו העול ישר המעוות . . . ומפני זה לא תהי' מלחמה בין עם לעם כי הוא ישלים ביניהם, ולא יצטרכו לכלי מלחמה, וכתתו אותם

(* כולל גם שיחות ליל ויום ה' פ' משפטים, כ"ה שבט, ויום א' פ' תרומה, כ"ח שבט.
1) ישעי' ב, ד. מיכה ד, ג.
2) פ' הרד"ק עה"פ.
3) ישעי' שם, ב-ג. מיכה שם, א-ב.

"ארץ" ממנה יצא לחם⁵ – ה"ז סימן ברור על התחלת קיומו של יעוד זה בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ליתר ביאור:

כיון שנמצאים ב"זמן השיא" (די העכסטע צייט) של ביאת משיח צדקנו, "הנה זה (מלך המשיח) בא"⁶, רואים כבר (מעין ו) התחלת פעולתו של מלך המשיח על העמים, ו"שפט בין הגוים והוכיח עמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וגו'" – ע"ז שהקב"ה נותן בלב המלכים דאוה"ע ("לב מלכים ושרים ביד ה'")⁷ להחליט ולהכריז יחדיו ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

וזהו הטעם שהחלטה והכרזה זו היתה בזמן זה דוקא – בגלל שייכותו המיוחדת להגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש.

ב. ויש להוסיף, ששייכותו של המאורע להתחלת פעולתו של משיח צדקנו מודגשת גם בפרטי המאורע – המקום והזמן שבהם היתה החלטת והכרזת ראשי המדינות על המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים":

המקום שבו אירע מאורע זה (מקום מיוחד שבו מיוצגים בקביעות באי-כח המדינות שבעולם כדי להתדבר ביניהם בדרכי נועם ודרכי שלום) – הוא במדינה זו ובעיר זו, המדינה והעיר שבה נמצא "בית רבינו

(4) איוב כח, ה.

(5) ולא רק "לחם" המוכרז לקיומו של האדם, אלא גם ענינים של תענוג, כפירות האילן – כמודגש בהמשך הכתוב "וחניתותיהם למזמרות", "הכלים שזומרים בהם הגפנים ושאר אילנות" (פי' הרד"ק).

ולענין גם מהשייכות ל"ראש השנה לאילן" דמיני אילנין – שבו מודגשת ההוספה ד"גפן תאנה ורמון גו" זית שמן ודבש" (עניני תענוג) לגבי "חטה ושעורה" (דברים המוכרחים).

(6) שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.

(7) לשון הרגיל – ע"פ משלי כא, א. וראה לקו"ש

שבבבל⁸, "בית חיינו", בית הכנסת ובית המדרש, בית תורה תפלה וגמ"ח, דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבחר בו וקבעו להמקום המרכזי שממנו "תצא תורה", הפצת התורה והמעיינות חוצה בכל קצוי תבל עד ביאת משיח צדקנו (כשיפוצו מעיינותך חוצה⁹), שאז יהי' גם קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים".

והענין בזה:

בבוא נשיא דורנו לחצי כדור התחתון, וקבע מקומו במדינה זו ובעיר זו, התחיל בתוקף ונעשה הבירור והזיכוך דחצי כדור התחתון, שגם בו נמשך הגילוי דמתן תורה (שהי' בחצי כדור העליון¹⁰), ויתירה מזה – אדרבה – שנעשה המקור שממנו נמשך ונתפשט עיקר הפעולה דהפצת התורה והמעיינות חוצה בכל קצוי תבל ממש, ע"י השלוחים ששלח ברחבי העולם (גם לחצי כדור העליון), עד לפנה הכי נדחת שבעולם, כדי להפיץ תורה ויהדות בין כל בני" (כולל ובמיוחד אלו שדרים בין אומות העולם ומדברים בלשונם ומתנהגים בחיצוניות כמותם), ועוד וגו"ז עיקר, הפצת כל עניני טוב וצדק ויושר גם בין אוה"ע ע"י קיום מצוות בני נח¹¹, כמודגש ביותר בשנים האחרונות, ככל שהולכים ומתקברים יותר להזמן דביאת משיח צדקנו, ש"אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד"¹².

חי"ג עמ' 285 הערה 1 ובשוה"ג. ושי"נ.

(8) מגילה כט, א. וראה בארוכה קונטרס בענין מקדש מעט זה כו' (לקמן "סה"ש תשנ"ב ח"ב) ע' 465 ואילך).

(9) אגה"ק דהבעש"ט – כש"ט בתחילתו. ובכ"מ.

(10) ראה אג"ק אדמו"ר מהוריי"צ ח"ב ע' תצב ואילך. ושי"נ.

(11) כפס"ד הרמב"ם (הל' מלכים פ"ח ה"י) ש"צוה משה רבינו מפי הגבורה לכוף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח".

(12) צפני"ג, ט. וראה רמב"ם שם ספי"א.

הרי המינוי כבר הי'

והרי המינוי דדוד מלכא משיחא כבר הי', כמ"ש "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו", צריכה רק להיות קבלת מלכותו ע"י העם וההתקשרות בין המלך והעם בשלימות הגילוי – בגאולה האמיתית והשלימה.

וכל זה יהי' תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח אדר ה'תשנ"א – מוגה)

באים בדרישה ותביעה להקב"ה שתהי' השמחה "מוצדקת"

אע"פ שנמצאים עדיין בחשכת הגלות, וכבר "כלו כל הקיצין" ועדיין לא בא, מ"מ, מקיימים ציווי התורה (שהוא גם נתינת-כח) "מרבים בשמחה", ואדרבה, ע"ז שמקיימים הציווי "מרבים בשמחה", באים בדרישה ותביעה (כביכול) להקב"ה שתהי' השמחה "מוצדקת" – כיון שתיכף ומיד תבוא הגאולה האמיתית והשלימה, שאז תהי' שמחה אמיתית, "שמחת עולם על ראשם", עד שתתעורר השאלה: למה ממתנינים בהשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה ("עד דלא ידע") עד לימי הפורים!

(משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח וער"ח אדר ה'תש"נ – מוגה)

על משיח צדקנו אין לשאול שאלות

ו"גדולה צדקה (וגמ"ח) שמקרבת את הגאולה" – בקרוב ממש, וללא שום עיכוב וצער כו' מיותר,

ובפשטות: אם משיח צדקנו הי' צריך לבוא בתוך חמש דקות – ימהר ויבוא בתוך ארבע דקות, ואם יכול – ימהר ויבוא בתוך שלש דקות, ואפילו בתוך שתי דקות, ויתירה מזה – על משיח צדקנו אין לשאול שאלות כו', ובמילא, יכול לבוא תוך רגע אחד, ברגע כמימרא ממש.

(משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח וער"ח אדר ה'תשמ"ז – בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן – אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

ענין של חידוש, דכן הוא בכל הנשיאים עד לנשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, דנוסף לזה שהי' בן יחיד וממלא מקום וכו', היו אצלו גם חידושים לגבי הדור שלפניו. ובפרט בדור זה האחרון שהוא הדור האחרון של הגלות שנעשה אח"כ הדור הראשון של הגאולה, הרי דור זה עצמו יש בו ב' הענינים, דמצד אחד הרי אכשור דרי בתמי"ג¹³, ומכיון שזהו הדור האחרון של הגלות הרי ירידת הדורות היא למטה ביותר, ויחד עם זה הרי בדור זה תהי' הגאולה שזהו ענין חדש לגמרי, וכמ"ש¹⁴ כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, כידוע הפירוש בזה¹⁵, שהנפלאות דלע"ל יהיו נפלאות (בבחי' פלא) אפילו לגבי הגילוי דיציאת מצרים, דביצי"מ אמרו"ל¹⁶ אני ולא מלאך כו' אני ולא שרף כו' אני ולא השליח אני ה' אני הוא ולא אחר, ששולל כאן ד' מדרגות, גם עולם הד', עולם האצילות¹⁷, היינו שהי' גילוי העצמות, ומ"מ הגילוי דלע"ל הוא בבחי' נפלאות לגבי גילוי זה. וטעם הדבר מובן ע"פ הידוע (ומבואר לעיל) שכל ירידה היא לצורך עלי', ולפי ערך גודל הירידה כך היא העלי' הבאה על ידה¹⁸, ולכן הי' ביצי"מ גילוי עצום זה, משום שבא לאחרי ירידה לערות הארץ¹⁹ וקרב הארץ²⁰ וכו', אמנם הירידה בגלות האחרון היא למטה יותר²¹, ולכן העלי' מירידה זו היא נעלית יותר²². ומה גם מובן בנוגע לנשיא הדור, שממנו נמשך החיות והכח כו' לכל אנשי הדור²³ לעבוד עבודתם, שהנשיא של דור זה (האחרון בגלות והראשון של הגאולה) יש אצלו ענין החידוש והנפלאות באופן מיוחד לגבי הנשיאים בכל הדורות שלפנ"ז] וכמו שהוא בכל עניני התורה, שכל הענינים נמסרו למשה מסיני, ויחד עם זה הרי צ"ל בהם ענין של חידוש, בכל יום יהיו בעיניך חדשים²⁴ (ולא רק כחדשים²⁵), ועד להחיות דלאפשא לה²⁶, וכלשון רז"ל²⁷ כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל ניתן למשה מסיני, לחדש דייקא (ובפרט במ"א²⁸ הגירסא היא לומר וכו"ב, וי"ל ששתי הגירסאות אמיתיות הנה, כי תחלה צ"ל "לומר", ואח"כ עולים מן הקל אל הכבד "לחדש" בתורה). וזהו הטעם מה שבכל אחד ממאמרים אלו מתחילים בענינים המשותפים שבדרושי מחצית השקל, ורק אח"כ מבואר החידוש של נשיא זה, מכיון שהסדר הוא מן הקל אל הכבד.

(קטעים ממאמר ד"ה זה יתנו - ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח אדר ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

- 13 יבמות לט, ב. חולין צג, ב.
 14 מיכה ז, טו.
 15 אוה"ת עה"פ שם.
 16 הגדה של פסח פיסקא ד"ה ויוציאנו.
 17 לקו"ת צו יב, ג.
 18 אוה"ת נ"ך ע' איצו. ד"ה נחמו עת"ר (סה"מ עת"ר ע' ריט רכו). וש"נ לד"ה לטוסתי בלקו"ת (שה"ש יא, ג) ותקס"ד (סה"מ תקס"ד ע' כה ואילך).
 19 מקץ מב, ט.
 20 וארא ה, יח.
 21 ראה יומא ט, ב. מאמרי אדה"ז הקצרים ע' תנב ואילך.
 ד"ה אין הקב"ה בא בטרוניא תרמ"ה, תרפ"ה. ד"ה אני ישנה תש"ט. ועוד.
 22 סה"מ תקס"ה ע' תצה ואילך.
 23 ראה תניא פ"ב ועוד.
 24 פרש"י יתרו יט, א. עקב יא, יג. תבוא כו, טו.
 25 ספרי ופרש"י ואתחנן ו, ו.
 26 חז"א יב, ב. וראה הלי' ת"ת לאדה"ז פ"ב ה"ב. אגה"ק סכ"ו (קמה, א).
 27 ראה מגילה יט, ב. וכן הובא הלשון (כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש) ברוב דרושי חסידות ובכ"מ.
 28 ירושלמי פאה פ"ב ה"ד. שמו"ר רפמ"ז. ויק"ר רפכ"ב. קה"ר פ"א, ט (ב). פ"ה, ח (ב). ועוד.

ובתקופה האחרונה (החל משנת נסים, והמשכה בשנת "נפלאות אראנו" ו"נפלאות בכל") הגיעה פעולה זו לשיא - בפריצת גבולותי' של המדינה ההיא שבשעתה חרתה על דגלה והכריזה מלחמה בהפצת התורה והיהדות ועד למלחמה בבורא עולם ומנהיגו (כולל גם המאסר דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ולאח"ז וכתוצאה מזה יציאתו מגבולות המדינה ההיא), ואעפ"כ, נמשכה גם שם הפעילות של שלוחי נשיא דורנו בהפצת התורה והיהדות בחשאי ובמס"נ ממש, עד לתקופה האחרונה שנתבטלה גזירת המלכות ונתאפשר המשך הפעילות דהפצת התורה והיהדות ביתר שאת וביתר עוז, בגלוי ובפרסום, ועד לנפילתו של המשטר הקודם, והקמתו של משטר חדש שהכריז לצדק וליושר ולשלום, על יסוד האמונה בבורא העולם ומנהיגו.

ובהמשך לזה התקיימה בערב שבת זה הפגישה בין מנהיגה החדש של המדינה ההיא למנהיגה של מדינה זו¹³, בהשתתפותם של עוד כמה מנהיגי מדינות גדולות בעולם, שבה נתקבלה ההחלטה וההכרזה שתוכנה "וכתתו חרבותם לאתים".

ויש לומר, שבקיומה של פגישה החלטה והכרזה זו **בעיר של נשיא דורנו** כ"ק מו"ח אדמו"ר (שבה נתקבצו מנהיגי המדינות, כולל גם מנהיג מדינה זו, שהוצרך לבוא מעיר הבירה לעיר זו¹⁴), מרומז, שכל זה בא כתוצאה מהפעולות דהפצת התורה והיהדות, צדק ויושר, בכל העולם, שנעשו ונעשים ע"י

13 ופגישתם נמשכת (וביתר שאת וביתר עוז) גם ביום השבת זה.

14 ואף שהטעם הפשוט לזה הוא לפי שהמקום המיוחד שבו מיוצגים בקביעות באי-כח המדינות שבעולם נקבע מלכתחילה במקום שאינו עיר הבירה של מדינה מסוימת, הרי הטעם האמיתי לקביעת מקום זה בעיר זו דוקא, הוא, להיותה **עיר הבירה** של "מלכי רבנן" (ראה גיטין סב, סע"א. ועוד), כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (וראה לקמן הערה 16).

נשיא דורנו, משיח שבדור¹⁵, ועד שע"י שלימות העבודה בכהנ"ל בימינו אלה נעשה העולם כולו ראוי ומוכשר להתחלת הפעולה דמלך המשיח, "ושפט בין הגוים והוכיח עמים רבים וכתתו חרבותם לאתים"¹⁶.

וגם הזמן שבו אירע מאורע זה (בתקופה האחרונה עצמה) הוא זמן מסוגל בשייכות להגאולה [.] ועוד וג"ז עיקר - מצד הקשר והשייכות דזמן זה לנשיא דורנו - להיותו ערב שבת האחרון בחודש שבט, חודש האחד עשר, שהעשירי שבו הוא יום ההילולא (גמר ושלמות העבודה) של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאחד עשר שבו נעשה המשך וחידוש הנשיאות שלו ביתר שאת וביתר עוז עד לסיום וגמר כל העבודה של דורנו זה (דור האחרון של הגלות שהוא הוא דור הראשון של הגאולה) במשך מ"ב שנים די"ל שהם כנגד מ"ב המסעות שבמדבר העמים, שאז כבר מוכנים ועומדים להכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלמה (כמדובר בארוכה

15 ראה לקמן [סה"ש שם] ע' 70-469 שנישיא הדור הוא המשיח שבדור. ובהדגשה יתירה בכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - כמרומז בב' שמותיו: "יוסף" - ע"ש "יוסף אדני- שנית ידו גו' ואסף נדחי ישראל גו'" (ישע"י יא, יא-יב), ו"יצחק" - ע"ש "ש"אז ימלא שחוק פיננו" (תהילים קכו, ב. וראה ברכות לא, א).

16 ולהעיר, שארגון חבר העמים למטרת אחדות ושלוש בין העמים הוקם בחצי כדור התחתון לאחרי ובסמיכות לבואו של נשיא דורנו לחצי כדור התחתון (החל מההחלטה שנתקבלה באמצע המלחמה, בשנת תשי"ב לערך, ובעיקר בסיומה של המלחמה, בשנת תשי"ח לערך), ונקבע מקום מושבה **בעירו של נשיא דורנו**, ועד לבניית הבנין המיוחד (בשנת תשי"א לערך) - שבה מודגש שהאחדות והשלום בין העמים היא כתוצאה מפעולתו של נשיא דורנו בבירור העולם (ע"י הפצת התורה והיהדות וצדק ויושר בכל העולם), וככל שנתוסף בבירור העולם ע"י נשיא הדור ניתוסף גם בקיומו ובסיוסו של הארגון שמטרתו לפעול אחדות ושלוש בעולם, ועד לגמר ושלמות בירור העולם בקיום העוד "וכתתו חרבותם לאתים" שהוא היסוד של ארגון זה".

(* ועד שפסוק זה מתנוסס על גבי כותל הבנין (וראה לקמן הערה 23).

בהתוועדות שלפנ"ז¹⁷) – שגם בהזמן (נוסף על המקום) שבו היתה ההכרזה ע"ד "וכתתו חרבותם לאתים" מודגשת השייכות לפעולתו של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, המשיח שבדור, שעל ידו נעשה קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים וגו'".

ג. ויש לקשר זה עם פרשת השבוע, פרשת משפטים – "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם", ומפרש רש"י, "ואלה . . . מוסיף על הראשונים, מה הראשונים מסיני אף אלו מסיני", "לפניהם, ולא לפני גוים, ואפילו ידעת בדין אחד שהם דנין אותו כדניי ישראל אל תביאהו בערכאות שלהם וכו'":

תוכנה של פרשת משפטים הוא – כשמה – דינים שבין אדם לחברו שחיובם מובן בשכל האדם, "דברים האמורים בתורה במשפט שאילו לא נאמרו היו כדאי לאומרן"¹⁸, ועד כדי כך, ש"אלמלא לא ניתנה תורה היינו למדין צניעות מחתול וגזל מנמלה"¹⁹. ויתירה מזה, שחיובם מובן (לא רק בשכלם של בני"ע עם חכם ונבון"²⁰, אלא) גם בשכלם של אומות העולם, ועד שיתכן שבכמה דינים דנין אומות העולם כדניי ישראל.

וי"ל שלכן נאמר בהתחלת ופתיחת הפרשה "ואלה המשפטים", "אף אלו מסיני" – שגם המשפטים שחיובם מובן בשכל האדם צריכים לקיימם (לא מפני שהשכל מחייבם, כי אם) מפני ציווי הקב"ה (אלא שרצונו של הקב"ה שציוויים אלה יהיו מובנים גם בשכל האדם), ומשום זה "תשים (גם ה"משפטים") לפניהם" דוקא, "ולא לפני גוים . . . (אף) שהם דנין . . . כדניי ישראל", כיון שדיניהם הם מצד

(17) לעיל [סה"ש תשנ"ב] ח"א ע' 312 ואילך.
 (18) פרש"י אחרי יח, ד.
 (19) עירובין ק, סע"ב.
 (20) ואתחנן ד, ו.

חיוב השכל, וצ"ל מצד ציווי הקב"ה²¹.
 ד. [. . .] ומזה מובן גם בנוגע למאורע הנ"ל – החלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים" – בערב שבת פרשת משפטים:

"וכתתו חרבותם לאתים" הו"ע המובן ומחוייב גם בשכל האדם ("משפטים"), שהרי, שכל אנושי מחייב קיומו של העולם ע"פ צדק ויושר, ע"י שלילת מלחמה שמביאה הרס וחורבן, רחמנא ליצלן, ועד שיביא לשבירת כלי המלחמה ("וכתתו חרבותם") והפיכתם לכלים שמביאים תועלת לישובו של עולם ("אתים").

ואעפ"כ, במשך כל הדורות התנהלו ריבוי מלחמות בין אומות העולם שגרמו הרס וחורבן בעולם – בניגוד להמתחייב בשכל האנושי!

ועכצ"ל, שהסיבה האמיתית לכך שבתקופה האחרונה ניכרת השאיפה לגמר ולסיום תקופת המלחמות בעולם, והתחלת תקופה חדשה של קיום העולם ע"פ צדק ויושר, שלום ואחדות, כמודגש ביותר בהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת זה, היא (לא רק מצד חיוב השכל²² ("משפטים"), שהרי חיוב השכל הי' גם בכל הדורות שלפנ"ז, אלא גם, ובעיקר) מפני שמתקרבים להזמן שאודותיו הכריזה התורה ("מסיני") "וכתתו חרבותם לאתים"²³.

ועפ"ז יש לומר, שהחלטת והכרזת מנהיגי

(21) ואדרבה: "המביא דיני ישראל לפני גוים מחלל את השם ומייקר את שם האלילים . . . זהו עדות לעלוי יראתם" (פרש"י שם).

(22) נוסף לכך שגם חיוב שכל האדם הוא כתוצאה מחכמתו של הקב"ה, כנ"ל [סה"ש שם ע' 366] ס"ה.
 (23) ומרומז גם בכך שהחלטה והכרזה זו נתקבלה במקום שבו מתנוסס ובכוח הגלוי דהבנין הפסוק "וכתתו חרבותם לאתים" – שבו מודגש שהחלטה והכרזה זו (שהיא תכלית ומטרת קיומו של מקום זה) מיוסדת על פסוק בתורה, "מסיני".

החידוש בנשיא דורנו

[. . .] וי"ל, שכעין זה מצינו גם בדור המדבר, דוה שהי' ענין של העדר החיים בדור המדבר לפני הכניסה לארץ ישראל, וגם אצל משה רבינו, הרי א', ירידה זו בבחי' היפך החיים פעלה בירור גם במקום הכי תחתון. ובי' עיי' נעשה אח"כ העלי' דואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום, ועד שזה הי' הכנה לכיבוש ארץ כנען לעשות ממנה ארץ ישראל, היינו לא רק לעשות ארץ ישראל ברוחניות! בעולם הנשמות, אלא יתירה מזו, בארץ כנען שמעשי' מקולקלים מכל האומות², ואפילו מארץ מצרים³, שהרי ארץ מצרים כבר נתבררה לפני מ"ת כמ"ש⁴ גם אתה תתן בידינו זבחים ועולות, וכתוב⁵ ויהי בשלח פרעה את העם וגו', משא"כ כנען הי' בתכלית הירידה (גם לאחר מ"ת⁶, לאחר ביטול הגזירה⁷ דעליונים לא ירדו למטה כו'), ועיי' כיבוש יהושע נעשה בהם ההפיכה מארץ כנען לארץ ישראל.

ואילו זכו היתה אז גאולה שלימה ונצחית שאין אחרי' גלות⁸ (באם היתה הכניסה לארץ עיי' משה רבינו⁹), כולל הענין דחיים נצחיים שעיי' תחיית המתים. ומה שלא הי' כן בפועל הוא משום שלא זכו. אבל לאחר ריבוי העבודה במשך זמן הגלות, כולל העבודה במקום הקליפות והעדר החיים שבה, שיש בה ב' הענינים הנ"ל. א' בירור במקום הכי תחתון. וב' שעיי' נעשה הכנה לעלי' דתחיית המתים, שאז יהי' עיקר ושליומות הגילוי דואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים, חיים נצחיים שאין אחריהם הפסק, שתחיית המתים הוא דוקא מעצמות ית'¹⁰, הרי עתה יזכו לתחיית המתים ולא רק תחיית המתים (המשכת חיים נצחיים מעצמות ית') באופן כללי, אלא גם באופן פרטי, לכל אחד ואחת מישראל, לנשמה זו ולגוף זה עם כל רמ"ח אברים ושס"ה גידים וחלקו בעולם וכו'. וע"ד המבואר בדרושי אדמו"ר האמצעי¹¹ בנוגע להתבוננות, שאינו מספיק להתבוננות באופן כללי וצריכים גם להתבוננות באופן פרטי, לכל אחד ואחת מישראל בפרט. והיינו, שבדור זה הי' חידוש לגבי דור המדבר, שהרי דור המדבר לא זכו לכניסת הארץ ולואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים, וענין זה הי' רק אצל הדור שלאחריו, משא"כ בגלות זה יזכו לזה דור האחרון של הגלות שהוא הדור הראשון של הגאולה.

[. . .] והנה כאמור לעיל שהצד השובה בדרושי פ' שקלים מרבותינו נשיאנו שבכל דור הוא, שעיי' הב' הצאין נעשים שקל א'. ונוסף לזה, מכיון שאין בית המדרש בלא חידוש¹², בטח יש חידוש בדרושי הנשיא שבכל דור לגבי הדרושים שלפניו. [ובפרט שכן הוא בכללות עניני הנשיאים, שנוסף לזה שכל נשיא ונשיא הוא ממלא מקומו של הנשיא הקודם, הרי יש אצלו גם

(1) כפתגם הצ"צ – אגרות קודש אדמו"ר מהרי"צ ח"א ע' תפה.
 (2) תו"כ, פרש"י ורמב"ן אחרי יח, ג.
 (3) רא"ם שם.
 (4) בא י, כה.
 (5) ר"פ בשלח.
 (6) כי אף שנאמר בשירת הים "נמוגו כל יושבי כנען" (בשלח טו, טו), הרי כיבוש כנען בפועל הי' לאחר.
 (7) שמו"ר פ"ב, ג.
 (8) זח"ג רכא, א. וראה גם עירובין נד, א. שמו"ר רפ"ב.
 (9) שער התשובה לאדמה צ"ח"ב חינוך בתחלתו. אוה"ת ואתחנן ע' סה. צג. וש"נ.
 (10) ד"ה נר תנוכה עת"ר (סה"מ עת"ר ע' ק). כנשר יעיר קנו תרע"ח (סה"מ תרע"ח ע' כח). יחינו מיומיים תש"א (סה"מ תש"א ע' 47 ואילך).
 (11) שער היחוד פ"ד ואילך.
 (12) חגיגה ג, א. ועוד.

שחכמתו ניכרת במאכלו, בשתייתו, בהנהגתו¹⁴ ובהליכתו לישון¹⁵ וכו' – אבל אין לזה אצלו שום שייכות עם הגאולה!...

כל אחד יתישב לבדו בחדר סגור, ויתבונן בעצמו אליבא דנפשי' בחשבון צדק...

ד. וישנה על כך בחינה פשוטה:

כל אחד יתישב לבדו בחדר סגור (בכדי שאחרים לא יראו מה קורה בפניו – 'וואָס טוט זיך ביי אים אויפן פנים'), ויתבונן בעצמו אליבא דנפשי' בחשבון צדק [ואלה המשפטים – משפט צדק, "אשר תשים לפניהם" – "לפנימיותם"¹⁶]: מתי היתה הפעם האחרונה שהוא חשב באמת, שהקב"ה לוקח אותו – אכן **אותו בעצמו** ("טאקע אים אליין"), ומוציאו מגלות זה האחרון – אכן מגלות **הזה**, והוא הולך יחד עם משיח לגאולה האמיתית והשלימה!

וכאשר רק יתבונן בזאת בעצמו אליבא דאמת – הרי זה לבד יגרום לו להרהור תשובה, שעל-ידו נהי' מיד צדיק גמור, וכאשר "ישראל עושין תשובה" אזי **"מיד הן נגאלין"**, ומביאים מיד תשועה והצלה לעולם כולו!

ויקויים מיד 'ואשיבה שופטיך כבראשונה'¹⁷ אצל המזבח¹⁸ בביהמ"ק השלישי שירד מיד מלמעלה, והעדים יבואו מיד בריצה לומר שהם ראו את הלבנה, ויקדשו את החודש.

ו"הם עתידים להתחדש כמותה"¹⁹, בארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"²⁰, בירושלים עיר הקודש, בהר הבית, בביהמ"ק השלישי, במהרה בימינו ממש ובעגלא דידן ממש.

(קטעים משיחת ש"פ משפטים, מבה"ח ונר"ח אדר ראשון ה'תשמ"ו, תרגום חפשי - בלתי מוגה)

- (14) ראה רמב"ם הל' דעות רפ"ה.
- (15) ראה שם ספ"ג.
- (16) ריש פרשתנו (משפטים). תו"א שם עה, ג. ועוד.
- (17) ישע'א, כו.
- (18) מכילתא ס"פ יתרו. וראה פרש"י ריש פרשתנו.
- (19) נוסח ברכת קידוש לבנה – מסנהדרין מב, א.
- (20) עקב יא, יב.

ולאחרי), שבה מודגש שגם ה"משפטים" הם "מסיני", ועד"ז בנדו"ד, שהכרזת מנהיגי אוה"ע ע"ד "וכתתו חרבותם לאתים" ע"פ חיוב שכלם ("משפטים" שדנין גם אוה"ע בערכאות שלהם) היא כתוצאה מפס"ד התורה ("מסיני") ע"ד ביאת משיח צדקנו.

ה. [.] ויה"ד והוא העיקר – שהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו תבוא בפועל ממש תיכף ומיד ממש,

ובודאי שאין צורך להמתין עד חודש ניסן, וגם לא עד חודש אדר הסמוך לניסן, וגם לא עד חודש אדר הסמוך לשבט, כיון שמשיח צדקנו בא בשבת מברכים חודש אדר ראשון, בסיומו של חודש שבט, ז"ך שבט, ובפרט ביום השבת לאחר חצות, בזמן המנחה וסעודה שלישית, שקשור עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי.

כן תהי' לנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש, עם כל הפירושים שב"מיד" [כולל גם הר"ת דכללות הדורות משה ישראל (הבעש"ט) דוד (מלכא משיחא)²⁸], וכל הפירושים שב"ממש", ולכל לראש מיד ממש **כפשוטו**, ממש ממש ממש.

המאורע דערב שבת, וביום שני – לפני המאורע דאור ליום הרביעי.

(28) ובפרטיות יותר בנוגע לדורנו זה – שבר"ת ד"מיד" נרמזים ג' התקופות השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ראה לעיל [סה"ש תשנ"ב] ח"א ע' 66-265), ועל סדר הקירבה אלינו – משיח (מנחם שמו), יוסף יצחק, דובער (שמו השני של כ"ק אדנ"ע).

אוה"ע בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים", היא, כתוצאה מהחלטת והכרזת **"מלכי רבנן"** ש"הנה זה (מלך המשיח) בא", החל מהפס"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שמכבר נשלמו מעשינו ועבודתינו דמשך זמן הגלות ומוכנים כבר לקבלת פני משיח צדקנו, וכן הפס"ד של הרבנים ומורי-הוראה בישראל **שהגיע זמן הגאולה**, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי"²⁴ – פס"ד **"מסיני"**, שנמשך וחדר גם **בגדדי העולם**, עד כדי כך שמנהיגי אוה"ע²⁵ מחליטים ומכריזים **מדעתם** (ו'**בערכאות שלהם**"), שיש בהם התוקף ד"דינא דמלכותא דינא" ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

ויש לומר, שהדגשת שייכותה של החלטה והכרזה זו להפס"ד **"מסיני"** מתגלית **ביום השבת**²⁶ [שבו נעשית העל'י' דכל עניני ערב שבת (כולל גם המאורע דהכרזת מנהיגי אוה"ע) להקדושה דיום השבת ("יאכל בשבת", באופן ש"טורף מלפניו") – שאז קורין בתורה פרשת משפטים כולה²⁷ (בציבור, ובברכה לפני

- (24) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.
- (25) ד"אע"ג דאינהו לא חזו מזלייהו חזו" (מגילה ג, א).
- (26) ומרומז גם בקביעותו בימי החודש ביום ז"ך, מלשון "שמן זית זך כתית למאור", הדגשת ענין האור והגילוי (וראה לקמן [סה"ש שם ע' 373] סי"א).
- (27) נוסף על התחלת קריאתה ביום חמישי – לפני

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות האשה **רייזל פרומא** בת חי' רחל שתחי'

ולזכות הרה"ת **יוסף יצחק** בן **רייזל פרומא** וזוגתו **חיה מושקא** בת מרים שיחיו

ובנותיהם **רחל** בת **חיה מושקא** ו**לאה** שרה בת **חיה מושקא** שיחיו

ולזכות **הנא לאה** בת חי' רחל, **עדינה** בת חי' רחל, **מרים** בת חי' רחל, ו**צבי** בן חי' רחל שיחיו

מוקדש לעילוי נשמת

ר' **יהודה** ב"ר **צבי הירש** ע"ה **סטראל** - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו **טשרנא גיטל** בת ר' **יעקב** ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורנגו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח **שמואל סטראל** ומשפ' שיחיו

לפתע פתאום נכנסים ואומרים לו שמשיח בא...

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. לכאורה זהו דבר פלא:

יושבים ומדברים ב"קריירות" ("קאלט בלוטיק") שהגאולה האמיתית והשלימה יכולה לבוא תיכף ומיד ממש, עוד קודם המולד (ואזי יהי' קידוש החודש ע"פ הראי' [.]), בה בשעה שהמדבר ועאכו"כ השומעים תכננו כבר לפני שבת את תכניותיהם ליום ראשון, ליום שני ולימים שלאחרי זה – לפי מעמד ומצב הגלות!?

ואין לומר שסתם מדברים על הגאולה, כי לא חושדים ביהודי על דבר שכזה, ומה ירויחו מסתם דיבור.

ועל-כן, דרוש הסבר: איך יתכן לומר שהגאולה באה תיכף ומיד ממש, כאשר רואים את בני ישראל מתכווננים לעבודתם בזמן הגלות?

ב. והנה, ההסבר הכי טוב הוא כאשר זה קשור עם הלכה בפועל של פוסקים, בלשון ברורה ודרך קצרה¹ – שהרי עם פסק-הלכה שנתקבל בכל תפוצות ישראל² אי אפשר להתווכח, כיון שיש בו את כל התוקף של מצות עשה³ ("על פי התורה אשר יורוך"⁴) ומצות לא תעשה³ ("לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך"⁴).

והענין הוא:

ישנו פסק דין ברור ברמב"ם⁵, שכאשר ישראל עושים תשובה "מיד הן נגאלין", ומהמשך ההלכות שם⁶ מובן שהכוונה היא "מיד" ממש.

וענין התשובה יכול להיות "בשעתא חדא וברגעא חדא"⁷, כמובן מהפסק-דין בהלכה⁸ ש"המקדש את האשה על מנת שאני צדיק [גמור⁹] הרי זו מקודשת מספק שמא הרהר תשובה בלבו", זאת-אומרת, אע"פ שעד אז הוא ה' ההיפך הגמור מצדיק, למרות זאת ע"י הרהור תשובה משך רגע קט – הופך להיות צדיק גמור! אלא שבנוגע לב"ד של מטה האשה ספק מקודשת, כיון שלא יודעים בוודאות האם הוא עשה תשובה¹⁰, משא"כ בנוגע ל"מיד

(1) לשון הרמב"ם בהקדמתו לספר היד.

(2) ראה רמב"ם ה' ממרים פ"ב ה"ב.

(3) רמב"ם שם פ"א ה"א-ב. סהמ"צ להרמב"ם שרש ואלך. (7) זח"א קכט, א ואילך. נתבאר בלקו"ש ח"כ ע' 86

(8) קידושין מט, ב. ר"א' קידושין פ"ב ס"ד. שר"ע

אה"ע סל"ח סל"א.

(4) שופטים יז, יא.

(5) ה' תשובה פ"ז ה"ה. וראה אגה"ת פ"א (ק, א).

(6) ה"ז. וראה ברכה לאנ"ש שי' י"א ניסן תשמ"מ

(10) ראה קרבן נתנאל לרא"ש שם. נ"כ השו"ע שם.

הן נגאלין" (שבא ע"י תשובה) הרי זה תלוי בהקב"ה, ו"כלפי שמיא גליא" שהוא עשה תשובה, במילא "מיד הן נגאלין".

וזוהו הרי דבר ברור, שבין כל היהודים בכל העולם כולו, ישנו יהודי אחד לפחות שבודאי כבר עשה תשובה; אפילו ה"מרה-שחורה/ניק" הגדול ביותר לא יחשוך שבין כלל ישראל אין אפילו יהודי אחד ויחיד שלא עשה תשובה, ובפרט כשעומדים ביום השבת, שאפילו עם הארץ אינו משקר בשבת¹¹, כלומר, שבשבת מאירה האמת, שזה קשור גם עם ענין התשובה – שראיית האמת מביאה אותו לעשות תשובה.

ובפרט שבהלכה זו ברמב"ם כתוב ש"הבטיחה תורה שישראל עושין תשובה בסוף גלותן", ואזי "מיד הן נגאלין".

נוסף לכך, ישנה הלכה אחרת ברמב"ם¹², שכאשר אדם אחד "עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה". ומזה גם מובן, שהגאולה יכולה לבוא ברגע כמימרא, מאחר וזה תלוי ביחיד שיעשה מצוה אחת.

רואים מההלכות הנ"ל, שע"פ הלכה יכולה לבוא הגאולה תיכף ומיד ממש, בלי שום הפסק זמן!

ובמילא אין כל פלא מדוע אומרים שעוד בשבת זו, לפני המולד – תבוא הגאולה.

[.] שהרי לאחרי כל החשבונות הנ"ל – שהם כולם הלכות ברורות בתורה – הרי זה דבר הפשוט לכל יהודי שהגאולה יכולה לבוא תיכף ומיד ממש, עוד לפני המולד שיחול מחר (בערך) בשעה שתים-עשרה בצהריים, ואזי יהי' קידוש החודש ע"פ הראי', שהרי כל יהודי הוא מאמין בן מאמין בהקב"ה, בתורה ובהלכות הנ"ל שהם פסקי דינים מפוסקים אמיתיים שיש בהם כל התוקף של מ"ע ומל"ת, כנ"ל.

במילא מובן, שאצל יהודי לגמרי לא תמוה לומר שהגאולה באה ברגע כמימרא, אע"פ שבינתיים נמצאים בגלות.

ג. ומה שרואים שכשמדברים דברים אלו ישנם יהודים הנבהלים ותמהים תמי' הכי גדולה – אין זה בגלל שעצם הדבר הוא תמוה, אלא כיון שהם אינם רגילים לחשוב על הגאולה, במילא בשבילם זה דבר תמוה!

וכפי שרואים בפועל, שישנם ענינים שאינם תמוהים מצד עצמם, אלא כאשר אחד אינו רגיל אליהם, הרי הם דבר תמוה אצלו.

כך גם בעניננו: עצם הדבר שהגאולה יכולה לבוא ברגע כמימרא אינו דבר תמוה ואפשר להסביר זאת בשכל, אפילו בשכל של נפש הבהמית, רק היות שכבר משך זמן רב הוא אינו חושב כלל על הגאולה, אלא רק על ענינים אחרים – אמנם ענינים כשרים ו"גלאט כשר", אך אין להם שום שייכות לגאולה – אזי הרגל נעשה טבע שני¹³, או יותר גרוע מזה; ועד כדי כך הוא לא רגיל לחשוב על הגאולה, שכאשר נכנסים לפתע פתאום ואומרים לו ("מ'פארט אים אריין") שהנה בא משיח – הרי זו תמי' הכי גדולה אצלו!

הוא לומד תורה ומקיים מצוות, עוסק בדברים טובים, והעיקר – "חכם", וחכם אמיתי

(11) ירושלמי דמאי רפ"ד.

(12) ה' תשובה פ"ג ה"ד.

(13) שבילי אמונה נ"ד ש"ב. פחד יצחק בערכו. תניא פט"ד. פט"ו (כא, א).